

LUDOVÉ ROZPŘÁVKY

V PODANÍ ŠTUDENTOV ŠTREDNEJ ZDRAVOTNICKEJ ŠKOLY
- EGÉSZSÉGÜGYI KÖZÉPISKOLA V NOVÝCH ZÁMKOCH

AUDIO KNIHA

VYDALO MEA2000 o. z.

© Všetky autorské práva sú vyhradené

ISBN 978-80-560-0343-5

LUDOVÉ ROZPRÁVKY

V PODANÍ ŠTUDENTOV
STREDNEJ ZDRAVOTNÍCKEJ ŠKOLY
- EGÉSZSÉGÜGYI KÖZÉPISKOLA
V NOVÝCH ZÁMKOCH

Hlasovú nahrávku nahovorili: Hanka Juriková, Sara Michalská, Tamara Tlčinová, Natália Filagová,
Babeta Bieleschová, Natália Orelová, Michaela Brezíková, Vanesa Turanová,
Veronika Bartošová, Sofia Kováčsová, Sofia Bulafčíková, Martin Jedlička

nahrávanie a strihanie: Mgr. Dávid Szabó zástupca školy
koordinátor: PaedDr. Monika Bednárová

Spracovanie Audio knihy: Ličko Michal, Hrbatá Eva
Korektúra: Fujas Štefan

Edícia: MEA 2000 o. z. - Mladá Éra Autorov nového tisícročia

© Autorské práva vyhradené

ISBN 978-80-560-0343-5

OBSAH

Janko Hraško	4
Kováčova dcéra	24
Lietajúce čižmy	38
Vlk a kozliatka	49

Janko Hraško

Ešte sa len Janko Hraško narodil, už sa mu na svete zapáčilo, ale jeho mamka lamentovala:

„Bože, Bože, aké je len drobné to chlapča, ani hráštek! Čože z neho, takého malinkého, bude?“ - a poplakávala, že ani krštenie nemá z čoho spraviť, chalupa je zadlžená, komora prázdna. Chlapček ako hráštek vyskočil, aby ho mamka lepšie videla, a vraví:

„Mamka moja, nič sa vy netrápajte, ja vám všetko obstarám!“

Vybehol z chalupy rovno do hory. V hore chytil diviaka a doniesol ho na pleci domov.

„No, mamka, teraz už varte a pečte, nech je krštenie, ako má byť. A meno mi dajte Janko Hraško.“

Práve vtedy sa vrátil z poľa otec a spytuje sa:

„Tak čože sa nám narodilo, chlapček či dievčatko?“

„Ani chlapček, ani dievčatko,“ - zakričal Janko Hraško - „ale sa vám narodil chlap!“

A sadol si s otcom za stôl, jedli a pili: otec za misu, Hraško za dve, otec za džbán, Hraško za dva.

„Vidím, že si ty naozaj chlap,“ - vraví otec - „a keď je tak, zajtra pôjdeme orať.“

A Janko rád, lebo vedel, že oranie je chlpská robota.

Prišli na roľu, Janko Hraško vyskočil volovi do ucha a hejsa, Kešo, hejsa, Sivoň! Orali, ani keby im hral. Otec videl, že robota aj bez neho dobre ide, nuž sa vyvalil pod vrbu, klobúk na oči a spí. Ide okolo pán na koni.

„Hej, sedliak, čo si sa tu rozdrichmal!“ - d’obol ho paličkou.

„Pozri, voly ti samy po roli chodia!“

Otec vyskočil na rovné nohy, hlboko sa pánovi klania.

"Voly nechodia samy, prosím pekne, ale ich môj syn Janko Hraško poháňa.“

Pán hľadá, oči vytriešťa, lebo nijakého syna nevidí. A ten si pekne povoláva:

„Hejsa, Kešo, hejsa, Sivoň!“

„Nuž ved’ počuť ho teda počujem,“ - vraví pán - „ale nikde ho nevidím. Kdeže je v parome?“

„Vo volovom uchu sedí, vaša milosť.“

Pozrie pán volovi do ucha a oči sa mu rozsvietia ani kršiakovi.

„Neslýchané čudo, takéto chlapčiatko! Sedliak, predaj mi ho, dám ti zaň dvadsať dukátov.“

„Nepredám, vaša milosť. Ako by som mohol, ved’ je to môj syn!“

„Dám ti päťdesiat dukátov!“